

סיאנג'י לפני הכיבוש: הצמח הדרומי הצטיין בטאפאזח ונמיסדרנים, אך טנקים ואוירונוים חסרו לו. אחרי שבועיים בקרב - התמוטט.

שחר אדום בקוריאה

כתוצאה מן הדיכוי היפאני וההתנכ' רות מצד סין קמה בקוריאה תנועה לאומית עצמאית ונוצרה - זו הפעם הראשונה - הכרה לאומית קוריאנית. הוכנסו שינויים לשפה, שהילדים למדו במחלתרת.

כיום מונה קוריאה 30 מיליון נפש. הריבוי הטבעי הוא עצום. לפני 40 שנה מנה העם הקוריאי 20 מיליון נפש בלי בד. אף כי הארץ עשירה מאד באוצרות טבעיים ובפרי חקלאי, נמצאה בזמן כיבושה בידי אמריקה וברית המועצ' צות במצב מדולדל. במשך שנות הכיבוש היפאני נוצלו ופחתו רק ענפי המשק שהיפאנים יכלו להפיק מהם תועלת ישירה לארצם.

צפון מזר דרום

ביאלטא (1944) חילקו את הארץ ביניהם רוזבלט וסטאלין באופן שרירי. תי לחלוטין - הועבר קוריגבול (לאורך קורהרוחב ה-38) אשר אין לו כל הצ' דקה הגיונית מבחינה גיאוגראפית או כלכלית.

רק שליש אחד של העם הקוריאי (20 מיליון נפש) נמצא בתחומי הרפובליקה הצפונית, שהוקמה לפי המתכונת הסובייטית המקובלת. אולם בצפון נמצ' צאות כמעט כל התעשיות שהוקמו ע"י היפאנים וכל אוצרות חמרי הגלם. 20 מיליון נפש נשארו בדרום (שם הקימו

עם עלות השחר ביום 25 ביוני עברו חמשה טורים של צבא ה"רפוב' ליקה הדימוקראטית העממית" של קוריאה - הכוללים חיילים קרביים מ' וחטיקי המלחמה הסינית - את קוריאה הרוחב ה-38 ופלטו לשטח "הרפובליקה הקוריאנית".

הקומוניסטים (א) פלטו לחצי האי אונג'ינג, המנותק משאר חלקי קוריאה הדרומית, מפרץ (ב) כבשו את העיר קיוונג, (ג) כבשו את עיר הבירה ס'י' אול, בעלת מיליון תושבים, (ד) דהרו אל עיר-התעשייה צ'ונצ'ון ו(ה) נחתו מן הים בחוף המזרחי וניתקו את הכיבוש היחיד העובר לאורך התוף. אותה שעה נוצרו בהרי הדרום חבוי רות פארטיזאנים קומוניסטיים.

ארץ השחר הדומם

קוריאה (או כפי שנקראה לפני הכיבוש היפאני בשנת 1905 - חוון, ארץ השחר הדומם) היא מבחינה טופוגראפית וגזעית חלק ממאנצ'וריה. עם כיבושה בידי היפאנים היו תרבות הארץ ומנהגיה כמעט סיניים. שפתה - וארצייה של השפה הסינית, שנכתבה באותיות סיניות. אולם לאחר 40 שנות שלטון יפאני איבדה קוריאה את אופיה הישן. היפאנים סגרו את בתי-הספר והכריזו על שפתם כעל שפה רשמית יחידה.

